

استاد ایرج افشار
شماره مقاله: ۴۷۵

طبقه‌بندی نامها در خاندانهای یزد
(مطالعه مقدماتی)

I. Afshar

A Survey of the Family Names in the People from Yazd

The families living in Yazd, historically originate from different groups of people; namely zoroasterians, Sadats (the descendants of the holy prophet Mohammad, P.B.U.H.), kinsflocks, doctors, tribal chiefs, and the emigrants coming from other cities. They generally form the composition of Yazd population, living indistinctively and peacefully. These groups of people have been intermixing for years and have given rise to new families having new identities. At the present time, they can be divided into nine groups, many of whom have initiated public endowments, public facilities, and industrial establishments. To study issues such as public facilities and services, industrial establishments, and public endowments in Yazd, it is therefore needed to take into account the family background and their genealogy first.

خلاصه

خاندانهایی که در شهر یزد زندگی می‌کنند از نظر منشاء تاریخی به شش گروه تعلق دارند که عبارتند از: زردهشتیان، سادات، طوایف و عشایر، طبیبان، خوانین و مهاجرین شهرهای دیگر.

این شش گروه ترکیب جمعیتی شهر بزد را تشکیل می‌دهند که بدون هیچ تمایزی در میان یکدیگر زندگی می‌کنند. بطوری که اختلاط مداوم این گروهها منجر به پیدایش خاندانهایی با نامهای دیگری شده است. این خاندانهای را می‌توان بر اساس نام خانوادگی به ۹ گروه تقسیم کرد. بسیاری از خاندانهای شهر بزد منشاء اهدای موقوفات، ایجاد تأسیسات عمومی، واحدهای تولیدی و ... بوده‌اند. بنابراین پیش از بررسی موضوعات مربوط به تأسیسات عمومی و تولیدی، موقوفات و ... لازم است که خاندانهای شهر بزد را بشناسیم و درباره نام و نسب آنها تأملی داشته باشیم.

دانستن اینکه چه خاندانهایی در بزد موجبات گسترش اقتصادی و تحولات فرهنگی شده و منشأ ایجاد قنوات و ابواب البر و تأسیسات عمومی و بالاخره کارخانه‌ها و کارگاههای مهم بوده‌اند از وسائل رهیابی به نحوه تأثیر فرهنگی و مدنی آنهاست.

در این مطالعه اجمالی اساس کار مبتنی بر اطلاعات شفاهی و افواهی و دفتر راهنمای تلفن شهری بوده است. بنده تصور می‌کنم که برای دیگر شهرهای ایران هم ضرورت دارد که تحلیلی در نامهای خانوادگی و تعیین تیره‌های خاندانی انجام شود.

الف - تقسیم‌بندی تاریخی

نخستین گروه‌بندی طبقاتی باید متوجه قدمت خانواده‌ها باشد و بدایم که هریک از چه روزگاری در شهر بزد اقامت داشته‌اند و زاد و ولد کرده‌اند.

۱- طبعاً قدیمی‌ترین خانواده‌ها گروههای رزدشتی که در دین خود باقی‌مانده‌اند خانواده‌های کیامنش، کیخسروی، کشاورز و ... از زمرة کسانی‌اند که نسب سه، چهار یا پنج پشت خود را به یاد دارند.^۱

۲- سادات مانند خانواده‌های عربی‌ضی، طباطبایی و یا سید شمس‌الدینی و سید

۱- در کتاب «فرزانگان زرتشتی»، تألیف رشید شهمردان (تهران، ۱۳۳۰ بزدگردی)، نام عده‌ای از زرتشتیان بزد آمده است.

رکن‌الدینی. خانواده‌های متنسب به سید رکن‌الدین طبعاً هفت‌صد سال است در یزد اقامت داشته‌اند. سید رکن‌الدین و فرزندش سید شمس‌الدین منشأ کارهای خیر بسیار بوده‌اند^۲ و وقتناهی آنها به نام جامع‌الخیرات دو بار چاپ شده است و به ترجمه فارسی هم درآمده است.^۳

۳- طوایف و تیره‌های قومی و عشیرتی مانند افشار، عرب، گرجی. سابقه وجود عشایر در اطراف یزد و مخصوصاً در منطقه بیانک و ساغند و بهباد به عصر ایلخانان می‌رسد، زیرا در وقتناهی ربع رشیدی از دو برادر نام رفته است که هم خودشان و هم اجدادشان کنیه «ابوالعشایر» داشته‌اند و در مهرجرد صاحب املاک و باغات بوده‌اند.^۴

۴- طبیان مانند خاندان‌هایی که از روزگار صفوی در یزد بوده‌اند و نام جد اعلایشان حکیم عبدالله در جامع مفیدی آمده است. خانواده‌کنونی ملکی از آن تیره‌اند و عده‌ای از افراد آنان در رشتة طبایت بوده‌اند.^۵

۵- خوانین که بازماندگان محمد تقی خان بافقی‌اند و خانواده‌های متعددی در این سلسله مانند کامران، عسکری کامران و نواب پور و معزالدینی اکنون وجود دارند.^۶

۶- مهاجرین ولایات دیگر که اغلب برای تجارت و کسب به یزد می‌آمده‌اند و خانواده‌هایی هستند که سابقه بودن آنها در یزد به اوایل عصر ناصری می‌رسد دلالت عمده بر آن، این است که خانه‌های قدیمی تاریخ دار که یادگاری از آنهاست هنوز در شهر یزد باقی است

۱- نگاه کنید به مقاله ژان اوین.

Le patronage culturel en Iran sous les Ilkhans une grande famille de yazd. *Le Monde Iranien et l'Islam* Tome III, 1973, pp. 107-118.

ترجمه فارسی این پژوهش به قلم ع. روح‌بخشان در «یزدان‌نامه» گردآوری ایرج افشار چاپ شده است، تهران، ۱۳۷۱.
۲- محمد تقی دانش پژوه، ایرج افشار، تهران، ۱۳۴۱ و سپس در کتاب یادگارهای یزد (تهران، ۱۳۵۴) - ترجمه فارسی آن توسط جعفر غضبان به انجام رسیده و در یزد چاپ شده است، یزد، ۱۳۶۵.

۳- کنیه، لقب. نسبت عشایر و ذکر آنها در متون فارسی نوشته ایرج افشار، مندرج در «ایلات و عشایر» (کتاب آگاه)، صفحات ۲۴۱-۲۴۵، تهران، ۱۳۶۳.

۴- جامع مفیدی، از محمد مفید مستوفی بافقی، تصحیح ایرج افشار، تهران، ۱۳۴۰، جلد سوم، صص ۴۱۳-۴۱۰.

۵- جامع جعفری تألیف محمد جعفر نائینی متعلق به طرب، تصحیح ایرج افشار، تهران، ۱۳۵۳.

مانند رشتی، لاری، بمی، شیرازی، کرمانی، اصفهانی، کوراگلی^۷ و ...

ب - تقسیم‌بندی نامهای خانوادگی

این تقسیم‌بندی براساس نامگذاری خانوادگی است که از سال ۱۲۹۸ شمسی در ایران مرسوم شده است. معمولاً خانواده‌ها با توجه به پیشینه کسب و کار؛ نسبت و نسب، محل تولد، زندگی و... نامهایی را اختیار کرده‌اند و آنها را به این ترتیب می‌توان شناساند:

۱- نامهایی که جنبه سیاست دارد مانند طباطبایی، موسوی، عربی، حسینی، حسنی، علوی، جلیلی (منسوب به سید جلیل و ...).

۲- نامهایی که جنبه روحانی و سابقه خدمات و تعلقات مذهبی دارد مانند آیة‌الله‌ی، علومی، مدرسی، اثنی عشری، حائری، امامیان، امامزاده، انتظاری، حایری‌زاده...

۳- نامهایی که برگرفته از نام اجداد و اسلاف است مانند طاهری (پاشنه‌طلا)، رسولیان (یا عبدالرسولی)، شفیع‌پور، حافظی (از حافظ الصحه)، مؤید (از مؤیدالحكماء)، حفیظی، مشیری (از مشیرالممالک)، ملک (از ملک التجار)، صحت (از صحت السلطنه)...

۴- نامهایی که منسوب به محلات قدیمی شهر یزد یا آبادیهای آنجاست مانند شازده فاضلی، وقت و ساعتی، لب خندقی، مالییری، گازرگاهی، کوچه بیوکی، مصلانی، تفتی، هدشی (نام قدیم آبادی ده بالا)، زارع بیدکی، میبدی، اردکانی، گردفرامرزی، زارچسی، مجموعه‌ی، فیروزآبادی، ندوشنی، بنادکی، دهشیری و مرستی، نیری، منگابادی، طرزجانی، منشادی، طامهری، بنادکی و ...

۷- درباره خانواده کوراگلی باید توجه داشت که از قزوین به بزد آمده‌اند و جد اعلای آنان به نام حاجی خلیل خان در سال ۱۲۱۵ به دستور فتحعلی‌شاه سمت سفارت یافت و همراه مالکلم به هندوستان اعزام شد. ولی در سال ۱۲۱۹ در آنجا بر اثر منازعه‌ای که میان قراولان هندی و ملازمان ایرانی او درگرفت کشته شد و محمد بن خان خواه‌زاده‌اش به جای او مقام سفارت یافت و مبالغی خونبهای از جانب دولت هند به پسرش محمد اسماعیل خان داده شد. اولاد او بعد از در بجهی و بزد تجارت می‌کردند و هنوز هم هستند (تاریخ منتظم ناصری). چاپ محمد اسماعیل رضوانی، جلد سوم، صفحات ۴۵۸ و ۱۲۷۵ (تهران، ۱۳۶۷). تفصیل این قضیه در تواریخ عصر قاجاری مندرج است. اتفاق آنسادی که مربوط به پرداخت مبالغ مربوط به خونبهای و نگاهبانی قبر میرزا خلیل در عهد مانکحی لیمجی صاحب صادر شده در اختیار آقای اکبر بهروز از منسوبین آنهاست و در بزدنامه (جلد دوم) چاپ شده است.

۵- نامهایی که دلالت بر تیره و طایفه و عشیره‌ای دارد مانند پلنگ، خواجه، افشار^۸، عرب، سالاری، عرب عجم، لوكزاده، کاوشول خانی، پائپلی، گل مشکی، کلاتری، گرجی و ... البته غالباً حسب و نسب و سبب نسمیه خانوادگی خود را نمی‌داند. ولی نوع کلمات طبعاً فریبه‌ای است بر این موضوع.

۶- نامهایی که گویای پیشینه اجدادی و خاندانی آنهاست. چون این نامها نشان‌دهنده حرفة‌هایی است که نوع صفت و پیشه‌های سنتی را نشان می‌دهد فهرستی از اسم آنها که از دفتر راهنمای تلفن یزد استخراج شد در اینجا آورده می‌شود.

آتشیک‌چی - آهن‌چی - آهنگر - ابریشمی - باروت‌کوب - بلورچی - بند ساعتی - پالوده‌پز - پرده‌باف - پورمازار - پوست‌فروش - پوش‌دوز - ترمه‌باف - تریاک‌چی - جمال (شتردار) - جواهرچی - جوکار - چاوشی - چای‌فروش - چتردوز - چراغی - چرخکار - چیتی - حبوباتی - حدادزاده - حریرفروش - حکاک‌زاده - خارکن - خباز - خشتمال - خلیفه - دهقان - رُناسی - ریسمانی - زارع - سمسار - سیاف - شاطر - شالچی - شعریاف - شکرریز - شمع‌ریز - صراف - صراف‌زاده - صفار - صوفی‌باف - طاقه‌باف - طال‌ساز - عطار - علاقه‌بند - فرشی - قدنی - قناد - قناویزی - قندریز - کاغذگران - کرباسی - کشمیرشکن - کلاهدوز - گلابگیر - گیوه‌چی - مازار - مسگر - مشکی‌باف - معمارزاده - نخ‌کش - نخود‌بریز - نشاسته‌گر - نیلچی. امیدوارم توصیف این پیشه‌هارا جداگانه تهیه و تقدیم کنم.

۷- نامهایی که منسوب به شهرهای دیگر ایران است خواه مردمی که اجدادشان از آن شهرها به یزد آمده‌اند مانند لاریها، عربها، رشتیها، اصفهانی، کرمانی، هراتی، شیرازی و خواه کسانی که به مناسبت تجارت با شهرهای دیگر نام آن شهر را بر خود گذارده‌اند مانند همدانی و

۸- در مورد خانواده افشار منیم یزد که نویسنده از آنهاست باید توجه داشت که در عصر صفوی عده‌ای از افشارهایی که در امور حکمرانی بوده‌اند در یزد اقامت داشته‌اند. اما در مورد خانواده خوردم طبق شجره‌نامه‌ای که پشت قرآن خانوادگی مندرج است از عهد فتحعلیشاه شناخته شده‌اند. کربلاجی عاشور پدر حاج احمد افشار بود و این اخیر چندین پسر داشت. محمدباقر در شانگهای تجارت می‌کرد و محمدنقی در بمبئی و میرزا حسن در مشهد و محمدصادق و محمد جواد در یزد و بعضی در سبزوار و کرمان.

طبسی و خراسانی که همه بزدی اند.

- ۸ نامهایی که جنبه فرهنگی دارد، مانند افصحزاده، شکوهی، آیتی، فرساد، لغوى، قلمسیاه.
- ۹ نامهای زرتشیان که اغلب کلمات فارسی و نامهای اساطیری و حماسی و تاریخی پیش از اسلام است مانند بامسی، بهرامی، بهمردی، پشون، تیرانداز، جمشیدیان، خسروی، ده موبد، دینیاری، رستمی، سروشیان، شهرزادی، کیامنش، کیخسروی، ماندگاری. در نام آنان نسبت به افلاطون و ارسطو هم دیده می شود.

ج - تقسیم‌بندی طبقاتی

مراد تقسیم‌بندی براساس طبقات اجتماعی است:

- ۱- اعیان به معنی متشخصین و معاريف شهر نه به معنای متمولین، البته ممکن است متمول نبوده ولی از اعیان در شمار بوده‌اند، تیره‌های خوانین و نوابها را از این زمرة می‌توان دانست.
- ۲- بازرگانان، ملک (منسوبيين ملك التجار)، معين (منسوبيين معين التجار)، افشار، عرب (فاتح)، لاري، فرهنگي، غضنفر، رسوليان، روهني، زركش، صرافزاده، كوراغلي، طاهرى.
- ۳- ملاكين: اكرمى.
- ۴- علما و مدرسين: مدرسی، علمومی، حائری، سعیدی، حائریزاده، مجددالفضلاء.
- ۵- شعرا و فرهنگيان: آيتی، شکوهی، افصحزاده، ناصر، مشكیان.
- ۶- پژشكان: امينالاطباء، مسيحالممالک، سلطان الحكماء، حافظ الصحفه، فيلسوف السلطنه، صحتالسلطنه، شفاءالدوله.
- ۷- اصناف: قناد، خليفه، مازار، شعرباف و
- ۸- اجزاء حکومتی - در یزد معمولاً از خود یزدیها کمتر در امور دیوانی وارد می‌شدند. فرد شاخص میرزا فتح الله مشيرالممالک بود. بعدها که دواير دولتی تأسیس شد البته افراد یزدی مشاغلی اختیار کرده‌اند.
- ۹- کارخانه‌داران: هراتی، افشار، صرافزاده، بشارت.

در اینجا، توضیح ضروری است که و آن اینکه در یزد تجارت و ملک داری تقریباً توأمان بود. کسانی که مایه‌ای از راه کسب و کار به دست می‌آوردند آن را در زراعت و ایجاد آبادی و ملکداری مصروف می‌کردند. به اعتقاد یزدیها زمین «میخ طلا» بود. لذا تهیه باع در دوره شهر و حیات مباحثات در بیابان و ایجاد مزارع در مناطق کویری و کوهستانی که همه مستلزم حفر قنوات بود از زمرة سنت آن خطه شمرده می‌شود همیشه زارعان یزدی و مقنیان آنجا شهرت داشتند و به شهرهای دیگر برده می‌شدند. از جمله رشیدالدین فضل الله همدانی وزیر دوره غازان‌خان و اولجایتو برای آبادانی مزارع ربع رسیدی در تبریز چند نفر «گاو بنده» یزدی را به تبریز برده بود.^۹ طبقه ملاک که کارش منحصر به زمینداری باشد همیشه در یزد محدود بوده است. از راه ملک داری زندگی دشوار بوده است.

د - تقسیم‌بندی مهاجرتی

درباره یزدیهایی که از شهر یزد به ممالک دیگر یا به شهرهای ایران هجرت کرده‌اند نیز باید فائل به تقسیم‌بندی شد. البته می‌دانیم به جز زرتشیان که به هندوستان هجرت کرده‌اند، در دوره صفویه بسیاری از یزدیهای آن سرزمین رفته بودند و در مناصب دولتی و یا کارهای کسبی مشغول بوده‌اند. ۱- در عصر قاجار یزدیها بیشتر برای تجارت و یا کسبهای کوچک به شهرهای مختلف هند از جمله بمبئی و کلکته و حیدرآباد و مدرس می‌رفتند.^{۱۰} همچنین عده‌ای به مصر رفته بودند. از جمله خانواده خان خلیلی معروف به مصری است یکی از برادرها پس از سالیان دراز از قاهره به تهران بازگشت و در تهران به تجارت پرداخت.^{۱۱} یزدیها به شانگهای و بعضی از شهرهای دیگر چین هم می‌رفته‌اند. عشق‌آباد هم از جمله شهرهایی بود که در قرن گذشته عده‌ای یزدی به آنجا رفته‌اند.

۹- تاریخ اولجایتو، از ابوالقاسم کاشانی، تصحیح مهین همبی، تهران ۱۳۴۸، ص ۱۱۶.

۱۰- عکسی از گروه تجار یزدی مقیم مصر در صفحه ۳۲۸، سال اول (۱۳۰۴) مجله آینده به چاپ رسیده است. اخبار و اطلاعات مربوط به آنها در دوره مجله چهره‌نما چاپ قاهره نیز منتدرج است.

۱۱- برای اطلاعات برواقدامات آنها و انجمن تجار آنجا به دوره روزنامه جبال‌المتین چاپ کلکته و مجله ایران لیگ چاپ بمبئی باید مراجعه کرد.

۲- مهاجرت به شهرهای دیگر به منظور تجارت مرسوم بود. از جمله به رشت، بندرعباس و بوشهر که از شهرهای تجاری و حمل و نقل کالا به هند و اروپا بود. در رشت مرد شاخصی مثل وکیل التجار تجارت می‌کرد که از آبادی محمدآباد یزد به آنجارفته بود و به علت حسن شهرت و آزادیخواهی در دوره اول مجلس به وکالت از گیلان انتخاب شد. او پدر دکتر فریدون کشاورز از رهبران حزب توده و کریم کشاورز (نویسنده و مترجم) بود.

۳- مهاجرت به شهرهای دیگر به منظور معماری و ساختمانسازی و زراعت، قنات‌کشی مخصوصاً به صفحات بلوچستان، خراسان، و اجرای امور نانرایی به شهرهای خوزستان و بلاد عربی و قنادی به اغلب شهرهای مرکز از خصوصیات شصت هفتاد سال اخیر است.

ه- خدمات و خیرات خاندانها

خاندانها و گروههایی را که منشأ خدمات و خیرات در یزد بوده‌اند در این تقسیم‌بندیها می‌توان شناساند:

۱- تجارت داخلی و خارجی - سابقه تجارت یزد قاعدهً دراز است. زیرا شهری است در مرکز ایران. نزدیکترین راه مشرق و شمال‌شرقی (خراسان و غیره) به جنوب ایران و بنادر خلیج فارس از این شهر می‌گذرد. در تاریخ یزد و تاریخ جدید یزد ذکر شده است که ابریشم از استرآباد به یزد آورده می‌شد.

۲- ملکداری و باعdarی (زراعت): اغلب تجار و متمولین ثروت خود را به ملک تبدیل می‌کرده‌اند. باعdarی در اطراف شهر و کوهستانها برای تفریح و تفرّج مرسوم بود. ولی در آبادیهای ناحیه رستاق و با اندرون و نوqات و حوالی اردکان و میبد و عقداً معمولاً به قصد زراعت بوده است.

۳- صنعت و حرف: آنچه مهمتر از همه بود شعریافی (پارچه‌بافی) ابریشمی و نخی و کتانی است. رنگرزی، زرگری، مسگری، کارهای آهنگری (مانند زنجیرسازی و طالسازی) و صندوقسازی (مجری و هزاریشه) نیز شهرت داشته است. سفال‌پزی و زیلوبافی میبد معروف بود. کارهای حصیری از الیاف و برگ خرما در بافق انجام می‌شد. حناسابی (مازاری) از صنایع

اختصاصی یزد بود. حنا از بهم و سایر نقاط کرمان و مکران به یزد می‌آید و صادر می‌شود. فنادی و نباتات ریزی یزد همیشه شهرت داشته است. معماران و مقنیان یزد از صاحبان حرفه‌ای بودند که در بسیاری از نقاط ایران آثار شاخص از خویش به جای گذاشته‌اند.

در پنجاه سال اخیر ایجاد کارخانجات صنعتی بسیار رایح شد و اکنون شهر یزد یکی از مراکز مهم کارخانجات است و مهاجر از هر نقطه‌ای دارد، بحث از آن مقاله‌ای دیگر لازم دارد.

-۴- ساختمانهای عمومی و موقوفات: آنها که جنبه فرهنگی دارد: مدرسه (مانند مشیریه ساخته فتح الله مشیرالممالک - مدرسه شاهزاده - مدرسه خان - کیخسروی (ساخته زرتشیان) - کتابخانه (در مسجد جامع، وقفی سیدعلی محمد وزیر که بنایش ساخته محمد هراتی است - کتابخانه امامزاده جعفر ساخته عطاءالله افشار).

- آنها که جنبه دینی دارد: مسجد - حسینیه - سقاخانه - خانقاہ - بقاع و مزارات (تعداد آنها بسیار است و در یادگارهای یزد همه آنها احصاء شده است).

- آنها که جنبه مدنی دارد: برج - کاروانسرا - آب انبار - قنات - مزرعه - آسیاب - حمام - بازار - بازارچه (تعداد آنها بسیار است و در یادگارهای یزد احصاء شده است).

- آنها که جنبه درمانی دارد (دارالشفا در عصر ایلخانان - مریضخانه مرسلین انگلیسها در دوره قاجار - بیمارستانهای جدید التأسیس اشخاص خیر مانند بیمارستانهای دکتر مجیبیان، دکتر مرتاض، گودرز، محمد صادق افشار).

و - خاندانها و حکومت

آخرین نکته‌ای که ضرورت دارد مورد اشاره قرار گیرد این است که اگرچه یزدیها در قرون پیشین در دستگاههای حکومتی به عنوان مورخ و منجم و وزیر می‌بوده‌اند ولی از دوره ناصرالدین شاه است که بیشتر به سوی تهران آمده و به کارهای دولتی و خدمات عمومی مملکتی داخل شده‌اند.

- ۱- کارمندی در وزارت‌خانه‌ها، بیشتر در معارف و عدليه و ماليه و بهداری؛
- ۲- وکالت مجلس؛ ۳- تدریس در دانشگاهها؛ ۴- روزنامه‌نگاری و سیاست؛

ز - فهرستی از خانواده‌های مهمتر

آثاری زاده - آزما - آسایی - آقا - آگاه - آیةاللهی - احمدیه - ادیب رضوی - اصفهانی (از اصفهان) - افشار - افصح - اکرمی (سید) - امین - برخوردار - برکت - بزرگپور - بشارت (دو خانواده) - بقائی - بمی - بهروز (کرباسی) - پاپلی - پرستفروش (از خراسان) - پهلوان - پهلوانپور - پهلوانزاده - تقی - توکلی - جلالیان - جلیلی (دو خانواده) - جلیلیان - حاتمی - حائری (اردکانی) - حائری بزدی - حاجی میراب - حافظی - حفیظی - حکیم زاده - خان بهادر (معین) - خان ملک - خجسته - خراسانی - خردمند - خوانین - راجحی - رستگار - رسولیان (حاجی عبدالرسول) - رشتی - رضوی - رکن الدینی - روهنی - ریاضی - رسманی - زرکش - سعیدی - سعیدی فیروزآبادی - سیحون - شعریاف - شفیع پور - شکوهی - شمس الدین - شیرازی (ملک) - عسکری و ...) - شیرازی (تقوی و غیره) - صحت - صدارت - صدر الفضلانی - صدر - صدری - صدریه - صراف، صرافزاده - صنعتی - ضیایی - طاهری (پاشنه طلا از احفاد پیر جمال اردستانی) - طباطبایی - طبیعی - عبدالرسولی (رسولیان) - عرب (از بحرین) - عسکری (شیرازی) - عسکری کامران - علاقه‌بند - علائی - علائی اردکانی - علومی (دو خانواده) - علی - غضنفر - فاتح - فاضلی - فرساد - فرهنگ - فرهنگی - فیروزآبادی - فیلسوفی - قریشی - کامران - کرباسی - کرمانی (علی) - کسمایی - کلاهدوزها - کوچکپور - کوراغلی - گرجی - گلستان - گلشن - گدلی - لاری - مازار - مجد (مجد الفضلانی) - محبوی اردکانی - مدرسی - مدیر (از سبزوار) - مرتض - مرشد - مروج - مروستی، (علیم) مروستی - مسیح - مشیری - معتمد - معین (خان بهادر) - مقتدری - ملک (خان ملک) - ملکی (اطبا) - مؤید - مهدوی - میرعلائی - ناظم - ناظمی - نقیب (سید) - نواب - نوابی - نواب رضوی - نواب وکیلی - وزیری (وزیری وقت و ساعتی) - وکیلی - وکیلیان - وکیل زاده - هراتی - هرنده - همدانی - یاسایی (صدرالادبا) - یزدی (شیخ حسین ندوشنی).